

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/96/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821010192
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3821010192.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému J. E., nar. XX.XX.XXXX v G. republike, B., trvale bytom V. A. XX, okres X., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej jeho trestnej veci v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, pre trestný čin prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 23. septembra 2021, prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v neprospech obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. júna 2021 pod sp. zn. 2T/34/2021 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. b), písm. d), odsek 2 Tr. poriadku z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku okresného súdu výrok, ktorým bolo podľa § 44 Tr. zákona upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 T. zákona.

Podľa § 322 odsek 1 Tr. poriadku s a v e c v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. júna 2021 pod sp. zn. 2T/34/2021 bol obžalovaný J. E., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 09. 04. 2019 v čase o 10.56 hod. ako spolujazdec v osobnom motorovom vozidle značky Volkswagen Golf striebornej metalízy svetlej s evidenčným číslom X. XXX L. (v súčasnosti I.) vystúpil z tohto vozidla vo dvore hotela F. na adrese: J. C. O. číslo X v X., následne prešiel k neuzamknutému motorovému vozidlu značky Hyundai iX 55, čiernej metalízy, s evidenčným číslom X FX, na ktorom otvoril predné dvere na strane spolujazdca a z vnútorného priestoru tohto vozidla z odkladacieho priestoru vo dverách šoféra vzal čiernu čašničku peňaženku v hodnote 15,- EUR, ktorá obsahovala finančnú hotovosť v rôznych menách a to konkrétne 10,- amerických dolárov, 400,- poľských zlotých, 300 000,- maďarských forintov, 2.500,- českých korún, čím poškodenému P. O. spôsobil škodu v celkovej výške 1 146,84,- Eur.

Výrokom o treste rozhodol okresný súd tak, že podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona pretože má za to, že trest odňatia slobody 40 (štyridsať) mesiacov nepodmienečne v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorým mu bol uložený rozsudkom Mestského súdu Brno, Česká republika pod sp. zn. 12T/123/2019 zo dňa 18. októbra 2019, právoplatný dňa 28. novembra 2019, ktoré bolo uznané podľa § 18 odseku 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí na území Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 2Ntc/4/2020 zo dňa 1. októbra 2020, právoplatný dňa 24. októbra 2020 je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočným.

V adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody okresný súd rozhodol nasledovne:

Podľa § 288 odsek 1 Tr. poriadku bol poškodený P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, okres X., s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilny proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote 15 dní, po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, podal odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry v neprospech obžalovaného _____ proti výroku o treste. V písomnom odôvodnení uviedol, že výrok o vine v napadnutom rozsudku považuje za správny a zákonný a nemá žiadne výhrady voči konaniu, ktoré tomuto výroku predchádzalo. Nestotožňuje sa však s výrokom o upustení od uloženia súhrnného trestu obžalovanému a to najmä s poukazom na cudzokrajné rozhodnutie a v ňom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, na ktoré okresný súd poukázal a ktoré považoval za dostatočné. Nestotožňuje sa s právnym názorom okresného súdu v tom, že súhrnný trest možno ukladať v prípade, ak predchádzajúce rozhodnutie členského štátu bolo uznané podľa § 18 odsek 1 Zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí na území Slovenskej republiky, čomu bráni ustálená súdna prax. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie _____ R 43/2000, z ktorého vyplýva, že postup pri ukladaní súhrnného trestu či upustenia od neho prichádza iba vtedy do úvahy, ak skorší rozsudok bol vydaný súdom Slovenskej republiky, ktorý nie je viazaný cudzozemskými rozsudkami. V opačnom prípade by súd zasahoval do jurisdikcie cudzieho štátu, pretože by súd musel zrušiť výrok o treste uložený cudzozemským súdom a na tomto nemení nič ani skutočnosť, že takýto cudzozemský rozsudok by bol uznaný na území SR, pretože tento uznávací rozsudok má iné účinky a viaže sa iba k výkonu trestu odňatia slobody. Prokurátor ďalej poukázal aj na starší judikát R 14/1975 a tiež na rozhodnutie zverejneného v zbierke stanovísk NS SR a súdov SR 2/2016, z ktorého vyplýva, že povaha rozhodovania o uznávaní a výkone cudzieho rozhodnutia (podľa Trestného poriadku aj podľa osobitného zákona) vylučuje, aby bol výrok o treste uznávaného rozhodnutia nahradený výrokom o uložení súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona vo vzťahu k rozsudku slovenského súdu, teda výrokom o uložení trestu aj za trestný čin, ktorého sa uznávané rozhodnutie netýka. Opačný postup by bol vzhľadom na povahu uznávacieho konania nemožný. Znamenal by negáciu uznávaného rozhodnutia a trestu a namiesto toho (bez právneho podkladu bez zrušenia dotknutého výroku - 17 odsek 1 a odsek 2 osobitného zákona rieši iné otázky) uloženie jednak „česko-slovenského“ súhrnného trestu, a to namiesto súdu Českej republiky, za trestné činy spáchané na území Českej republiky a tiež podľa Trestného zákona tohto štátu. Logicky preto ak nemožno v takomto prípade uložiť súhrnný trest, nemožno ani rozhodnúť o upustení od uloženia súhrnného trestu. Vo vzťahu k odsudzujúcemu rozsudku iného štátu teda nemožno uložiť súhrnný trest. Ak ide o rozsudok členského štátu Európskej únie, vyplýva to z ustanovenia § 42 odsek 3 Tr. zákona, ktoré ma vo vzťahu k ustanoveniu § 7b odsek 2 Tr. zákona povahu osobitného ustanovenia (lex specialis). Prokurátor preto navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 _____ odsek 1 písm. d) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby sám na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej polovici zákonnej trestnej sadzby podľa § 212 odsek 1 Tr. zákona za použitia § 36 písm. l), písm. n), 37 písm. m) Tr. zákona, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

K písomnému odôvodneniu odvolania prokurátora sa obžalovaný ani sám a ani prostredníctvom ustanoveného obhajcu do konania neverejného zasadnutia krajského súdu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného, ktoré podala oprávnená osoba, včas a na správnom mieste a ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 16. septembra 2021, na neverejnom zasadnutí dňa 23. septembra 2021, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 odsek 1 _____ Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 _____ Tr. poriadku, preskúmal postupom podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť _____ a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo i z hľadiska nevytýkaných chýb odvolaniami, s prihliadnutím na ne iba v prípade dôvodnosti podania dovolania podľa § 317 odsek 1 _____ písm. c) Tr. poriadku /prijaté vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. c) _____ Tr. poriadku/ a takto dospel k záveru, že odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaného, je dôvodné.

V rámci svojej prieskumnej povinnosti, pokiaľ ide o skutkový stav, krajský súd zistil, že napadnutý výrok o treste nadväzuje a vychádza z výroku odvolaním nenapadnutého výroku o vine a právnom posúdení

žalovaného skutku, ktorý ani preskúmaný byť nemôže, pretože obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku o tom, že nepopiera spáchanie žalovaného skutku, právne kvalifikovaného ako trestný čin prečinu podľa § 212 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, ktoré po splnení ďalších obligatórnych zákonných podmienok okresný súd analogicky považoval za uznanie viny a takéto vyhlásenie obžalovaného následne aj právoplatným uznesením prijal s tým, že okresný súd vykonával dokazovanie na hlavnom pojednávaní už iba v obmedzenom a nevyhnutnom rozsahu - do výroku o trestnoprávných sankciách a v rámci adhézneho konania, t. j. konania o náhrade škody.

Okresný súd po vykonaní dokazovania v už uvedenom rozsahu pochybil vo svojom právnom závere o obligatórnosti ukladania súhrnného trestu obžalovanému podľa § 42 odsek 1 Tr. zákona, vo vzťahu ku skoršiemu vydanému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 01. októbra 2020, sp. zn. 2Ntc/4/2020, právoplatnému dňa 24. októbra 2020, ktorým bol uznaný rozsudok Mestského súdu v Brne, Česká republika zo dňa 18. októbra 2019, sp. zn. 12T/123/2019 a potom pochybil aj v tom, keď vo vzťahu k tomuto skoršiemu rozsudku upustil podľa § 44 Tr. zákona od uloženia súhrnného trestu. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s odvolacími námietkami prokurátora, jeho právnou argumentáciou, podporenou aj správnu judikatúrou. Krajský súd k tomu ďalej uvádza, že z už samotného ustanovenia § 42 odsek 3 Tr. zákona *expressis verbis* vyplýva, že ku skoršie vydanému rozsudku iného členského štátu Európskej únie je ukladanie súhrnného a v nadväznosti na to aj upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zákona vylúčené. To platí aj v prípade, ak takéto rozsudok cudzieho štátu bol právoplatne uznaný rozsudkom slovenského súdu podľa osobitného zákona (Zákon č. 549/2011 Z. z.) a aj Trestného poriadku (§ 515 až 519). Povaha takéhoto rozsudku, ktorým sa uznáva za splnenia zákonných podmienok rozhodnutie v trestnej veci cudzozemským súdom podľa (trestného) zákona platného na území tohto iného štátu má vyslovene iba uznávací charakter, pretože v uznávacom rozhodnutí sa nerozhoduje o vine a ani treste a toto prakticky smeruje iba k tomu, aby bolo možné takéto cudzozemské rozhodnutie možné vykonať na zemi Slovenskej republiky (viď ustanovenie § 515 odsek 1 Tr. poriadku). Opačný postup by bol by v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky, kedy by súd, ktorý je viazaný iba právnym poriadkom SR a medzinárodnými zmluvami, ktorými je SR viazaná, musel aplikovať ustanovenia (trestného) zákona iného štátu.

Krajský súd so zreteľom na napadnutý výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu obžalovanému považuje za nevyhnutné uviesť a zdôrazniť, že náležité zistenie skutkového stavu veci je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci je veľmi úzko prepojená aj so zásadou stíhania zo zákonných dôvodov (§ 2 odsek 1 Tr. poriadku), keďže práve náležité zistenie skutkového stavu veci je predpokladom jednak k tomu, že trestné stíhanie bolo vedené v súlade so zákonom a jednak na spravodlivé rozhodnutie vo veci. Primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a potrestanie ich páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Jednou zo základných zásad trestného konania je zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci, upravená v § 2 odsek 10 Tr. poriadku, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 11 veta prvá Tr. poriadku súd môže vykonávať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl.

Podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Výrok súdu v meritórnem rozhodnutí o vine (výrok o oslobodení má tiež tento charakter), a s ním súvisiace výroky, teda výrok o trestnoprávných sankciách i výrok adhézneho konania, t. j. konania o náhrade škody sa môžu zakladať len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú akúkoľvek pochybnosť o ich

správnosti. Platí to tým skôr, keď sú závery dokazovania o podstatných skutočnostiach pre meritórne rozhodnutie nejasné.

Náležité zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 odsek 10 Tr. poriadku vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek rozumovú pochybnosť. Za zistenie skutkového stavu veci preto nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru.

Skutočnosti, o ktoré súd opiera svoj rozsudok alebo jeho jednotlivé výroky, musia byť založené na dôkazoch, ktoré sám vykonal a musia z nich logicky a jednoznačne vyplývať (§ 2 odsek 12 Tr. poriadok). „Vnútné presvedčenie“ sudcu sa viaže na zhodnotenie dôkazov a z nich vyplývajúcich skutočností („okolností prípadu jednotlivito i v súhrne“) a teda neznamená ľubovôľu, najmä ním nemožno nahradiť medzeru vo vykonaných dôkazoch.

K správnym a úplným skutkovým zisteniam dôjde súd len vtedy, keď vykoná nielen všetky dosiahnuteľné dôkazy, ale i správnym spôsobom a tieto potom tak jednotlivito ako aj v ich súhrne správne zhodnotí.

Keďže krajský súd dospel k nepochybnému záveru o tom, že prvostupňový okresný súd výrokom o vine rozhodol vecne nesprávne a nezákonne, bolo potrebné dôvodne a včas podaným odvolaním prokurátora výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zákona podľa § 321 odsek 1 písm. d), odsek 2 Tr. poriadku zrušiť a vec okresnému súdu podľa § 322 odsek 1 Tr. poriadku vrátiť s tým, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Úlohou okresného súdu bude na podklade už vykonaného dokazovania a v nevyhnutnom prípade aj po jeho zákonnom doplnení, súladným procesným postupom podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku znovu rozhodnúť o treste.

Krajský súd pripomína, že pokiaľ ide o ostatné a odvolaním nenapadnuté výroky rozsudku okresného súdu zo dňa 30. júna 2021, už tieto nadobudli právoplatnosť. K výroku adhézneho konania, t. j. konania o náhrade škody, do ktorého už tiež nie je možné vstupovať, krajský súd dodáva, že okresný súd mal pri správnom procesnom postupe poškodenému priznať celý uplatnený nárok na náhradu škody riadne a včas (v prípravnom konaní) podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku, ktorá škoda vyplýva vrátane vyčíslenia jednoznačne zo skutkovej časti napadnutého rozsudku. Okresný súd tak, ako nelogicky odôvodnil odkázanie poškodeného na civilný proces s nárokom na náhradu škody z dôvodu, že sa osobne neustanovil na hlavnom pojednávaní, nemá zákonnú oporu ani inak v správnom procesnom postupe okresného súdu v rámci adhézneho konania tak, ako to vyplýva z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní (uplatnený nárok poškodeného pre jeho neúčast' bol prečítaný zo zápisnice z prípravného konania).

Podľa § 321 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Podľa § 321 odsek 1 písm. d) Tr. poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 odsek 1 Tr. poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 327 odsek 1 Tr. poriadok súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Krajský súd osobitne upozorňuje okresný súd, že v napadnutom rozsudku, v ktorom rozhodoval a ešte bude rozhodovať v senáte, opomenul uviesť výsledok jeho hlasovania, čo je náležitosťou písomného vyhotovenia rozsudku.

Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.